

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0327 van 28 augustus 2012
in de zaak 2009/0105/A/2/0068

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]
3. de heer [REDACTED]
4. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Claude VAN MARCKE
kantoor houdende te 8570 Anzegem, Kerkstraat 1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkommende
partijen:*

1. het college van burgemeester en schepenen van de **stad WAREGEM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Steve RONSE en Dirk VAN HEUVEN
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, President Kennedypark 6/24
waar woonplaats wordt gekozen

2. de heer [REDACTED]
3. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ludo OCKIER
kantoor houdende te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 3

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 10 december 2009, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 12 november 2009.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem van 24

september 2009, waarbij aan de tweede en de derde tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning is verleend voor het bouwen van een eengezinswoning, onontvankelijk verklaard.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 juni 2010, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Vallery DECLERCQ die loco advocaat Claude VAN MARCKE verschijnt voor de verzoekende partijen, de heer Axel VAN RIE die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Jan BELEYN die loco advocaten Steve RONSE en Dirk VAN HEUVEN verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en advocaat Tiene CASTELEIN die loco advocaat Ludo OCKIER verschijnt voor de tweede en derde tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.

De stad Waregem werd in dit dossier verkeerdelijk als verwerende partij aangeduid. Een antwoordnota werd ingediend.

De Kamervoorzitter heeft deze vergissing op de openbare terechtzitting recht gezet en heeft gelet op de inquisitoriale bevoegdheid van de Raad enkel de deputatie van de provincie West-Vlaanderen als verwerende partij aangeduid.

Op de openbare terechtzitting van 1 juni 2010 verzoekt de raadsman van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem om in de procedure te mogen tussenkomen. Teneinde de behandeling van de debatten niet te vertragen heeft de Kamervoorzitter dit verzoek, na onderzoek van de beslissing om in rechte te treden, onmiddellijk ontvankelijk verklaard.

De raadsman van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem verklaart dat de antwoordnota die oorspronkelijk werd neergelegd namens de Stad, mag worden beschouwd als schriftelijke uiteenzetting voor het college.

2.

De heer ■■■■ en mevrouw ■■■■ vragen met een op 9 januari 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 9 februari 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partijen tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 31 augustus 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tweede en de derde tussenkomende partij bij de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een eengezinswoning”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgestelde gewestplan ‘Kortrijk’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De eerste tussenkomende partij verleent op 24 september 2009 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de tweede en derde tussenkomende partij. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

“... ”

De goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad door het bouwen van de woning. De algemeen gangbare afmetingen en afstanden worden voldoende gerespecteerd: de woning wordt op min. 3m van de zijdelingse kavelgrenzen opgericht, de max. bouwdiepte van 15 m op het gelijkvloers en 12m op de verdieping worden niet overschreden en de max. kroonlijst- en nokhoogte van respectievelijk 6m en 10m worden gerespecteerd. Hierdoor kan geoordeeld worden dat de aanpalende omgeving geen hinder zal ondervinden van de geplande werken. Overwegende dat uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

... ”

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen tot drie maal toe administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Volgens het feitenrelaas in de antwoordnota tekenen de verzoekende partijen op 21 oktober 2009 een eerste beroep aan, maar zonder betaling van de vereiste dossiervergoeding. Dit administratief beroep wordt onontvankelijk verklaard. Een uitgebreid tweede beroepschrift wordt daarna ingediend op 28 oktober 2009.

De verwerende partij beslist op 12 november 2009 om ook dit tweede administratief beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“
...

Artikel 7.5.8, §2 lid 4 Codex bepaalt dat beroepsdossiers die bij de deputatie worden betekend na 1 september 2009 volledig worden behandeld overeenkomstig de regelingen vastgelegd bij of krachtens artikel 4.7.21 tot en met 4.7.25 van de Codex.

Artikel 1 §1 stelt dat indien de indiener van het beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, het beroepschrift tevens een omschrijving omvat van deze hinder of nadelen, en dit op straffe van onontvankelijkheid.

In casu bevat het verzoekschrift geen enkele melding van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder die de appellanten eventueel kunnen ondervinden.

Om die reden dient dan ook te worden besloten dat het ingestelde beroepschrift onontvankelijk is

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De eerste en de derde verzoekende partij hebben bij aangetekende brief van 20 november 2009 nog een (derde) administratief beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem van 24 september 2009.

Dit administratief beroep werd door de verwerende partij eveneens onontvankelijk verklaard bij beslissing van 17 december 2009. Tegen deze beslissing werd door de eerste en derde verzoekende partij bij aangetekende brief van 20 januari 2010 een beroep ingesteld bij de Raad dat strekt tot de vernietiging van deze beslissing. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 2010/161/A/2/0142.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partijen betekend met een aangetekende brief van 13 november 2009.

Het door de verzoekende partijen ingestelde beroep, met een aangetekende brief van 10 december 2009, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

De eerste tussenkomende partij voert aan dat de verzoekende partijen geen ernstige hinder of nadelen aannemelijk maken. De hinder die de verzoekende partijen aanhalen (minder lichtinval, verlies van uitzicht, inkijkproblemen en waardevermindering) is volgens de eerste tussenkomende partij onwaarschijnlijk en foutief, en gaat uit van de misvatting dat het bouwperceel in rechte onbewoonbaar is.

Verder stelt de eerste tussenkomende partij de vraag in welke mate de verzoekende partijen nog een ontvankelijk beroep kunnen aantekenen terwijl zij niet opgekomen zijn tegen de derde beroepsbeslissing van de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen hebben op 28 oktober 2009 administratief beroep aangetekend tegen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem van 24 september 2009. De verwerende partij heeft dit beroep onontvankelijk verklaard. Deze onontvankelijkheidsbeslissing is een voor de Raad aanvechtbare vergunningsbeslissing (zie memorie van toelichting, Parl. St., VI. Parl., 2008-2009, nr. 2011/1, blz. 195, nr. 570).

De omstandigheid dat het administratief beroep door de verwerende partij onontvankelijk werd verklaard wegens gebrek aan enige melding van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder die de verzoekende partijen als beroepsindieners ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, doet geen afbreuk aan het recht van de verzoekende partijen om een jurisdictioneel beroep in te stellen bij de Raad.

De verzoekende partijen hebben minstens een louter procedureel belang bij de onderhavige procedure, waarvan het voorwerp noodzakelijk beperkt is tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen al dan niet terecht als onontvankelijk heeft afgewezen.

Indien de Raad tot de vaststelling zou komen dat de verwerende partij ten onrechte tot de onontvankelijkheid van het administratief beroep van de verzoekende partijen heeft beslist, zal dit leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing en tot het bevel aan de verwerende partij om opnieuw uitspraak te doen over het administratief beroep van de verzoekende partijen.

Het antwoord op deze vraag is echter irrelevant in het kader van de beoordeling van het rechtens vereiste belang voor het instellen van een beroep bij de Raad. Iedere verzoekende partij wiens administratief beroep door de deputatie onontvankelijk werd verklaard, heeft een potentieel belang bij het door haar ingestelde beroep bij de Raad. Een procedure bij de Raad kan immers potentieel leiden tot de vernietiging van de voor haar nadelige beslissing van de deputatie.

In zoverre het voorwerp van het beroep, zoals hoger gesteld, beperkt is tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen al dan niet terecht als onontvankelijk heeft afgewezen en zij hieruit hun belang putten, is de vraag of de verzoekende partijen rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden van de bestreden vergunningsbeslissing, zijnde de onontvankelijkheidsverklaring, niet aan de orde in het kader van het onderzoek van het belang en moet dit ook hier niet worden onderzocht. Het behoort integendeel tot het onderzoek ten gronde.

De verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

2.

Het gegeven dat enkel de eerste en de derde verzoekende partij op 20 januari 2010 een jurisdictioneel beroep bij de Raad hebben ingesteld tegen de beslissing van de verwerende partij van 17 december 2009 omtrent het derde administratief beroep doet geen afbreuk aan het bovenstaande.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende partij en alle tussenkomende partijen voeren aan dat het beroep onontvankelijk is in de mate dat ook de stad Waregem als tegenpartij werd aangeduid. Haar beslissing is immers niet de in laatste administratieve aanleg genomen beslissing.

De verwerende partij en alle tussenkomende partijen vragen om niet in te gaan op het verzoek om ook de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem te vernietigen.

De verzoekende partijen reageren in die zin dat het duidelijk is dat het beroep gericht is tegen een beslissing van de deputatie.

De tweede en derde tussenkomende partij voeren eveneens aan dat de verwerende partij geen kopie heeft ontvangen van het verzoekschrift van de verzoekende partijen.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad heeft een inquisitoriale bevoegdheid en duidt als dusdanig zelf de verwerende partij aan.

De verzoekende partijen hebben voldoende duidelijk het voorwerp van hun vordering aangeduid, met name *'de beslissing dd. 12.11.2009 van de Bestendige Deputatie inzake het beroep tegen de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van WAREGEM met betrekking tot de vergunningsaanvraag aan de heer en mevrouw VAN HOUTTE-HOUZET voor het adres Bosstraat 18 te Waregem (referte 34040/293/B/2009/304)'*. De verwerende partij is de deputatie van de provincie West-Vlaanderen, zijnde de auteur van de bestreden beslissing en niet de stad Waregem, noch de eerste tussenkomende partij.

2.

In het dispositief van het verzoekschrift wordt niet alleen gevraagd om de beslissing van de deputatie van 12 november 2009 te vernietigen, maar ook de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem van 24 september 2009. Bovendien wordt gevraagd om 'het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren'.

In zoverre de verzoekende partijen aan de Raad vragen om 'het hoger beroep (bij de deputatie) ontvankelijk en gegrond te verklaren', en dienvolgens de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem te vernietigen, stelt de Raad vast dat dit onderdeel van het verzoek manifest onontvankelijk is.

Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1 VCRO dient de Raad zich als administratief rechtscollege uit te spreken over beroepen ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of bestuurlijke stilzwijgende beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning.

Daarnaast heeft de Raad enkel een vernietigingsbevoegdheid, waarbij hij zich niet in de plaats mag stellen van de verwerende partij. De Raad is niet bevoegd om in de plaats van de verwerende partij te beslissen tot de ontvankelijkheid en/of gegrondheid van het administratief

beroep. De Raad beoordeelt enkel de regelmatigheid van de in laatste aanleg genomen bestreden beslissing.

3.

Uit de door de verzoekende partijen neergelegde stukken blijkt inderdaad niet of zij conform artikel 4.8.16, §5 VCRO een afschrift van hun verzoekschrift per beveiligde zending hebben gestuurd naar de verwerende partij.

De Raad is evenwel van oordeel dat een schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering aangezien de kennisgeving louter ter informatie geschiedt en dus, in tegenstelling tot de betekening conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO, geen rechtsgevolgen creëert in hoofde van de verwerende partij.

De ingeroepen exceptie wordt niet aangenomen.

D. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De tweede en derde tussenkomende partij voeren aan dat het beroep onontvankelijk is omdat de verzoekende partijen enkel naar het artikel verwijzen op grond waarvan de verwerende partij het administratief beroep onontvankelijk heeft verklaard. Zij menen dat de verzoekende partijen enkel de geschonden geachte regelgeving aanduiden, maar niet de wijze waarop deze geschonden wordt.

De verzoekende partijen antwoorden hierop dat het bedoelde artikel 1, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige vergunningen geen expliciete omschrijving vraagt van de hinder of nadelen. De bestreden beslissing heeft volgens hen dan ook dit artikel geschonden vermits op pagina 6 van het administratief beroepschrift wel degelijk hinder en nadelen stonden omschreven (einde symmetrie en gelijkens in de verkaveling en goede ruimtelijke ordening geschaad).

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen wel degelijk een omschrijving geven van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en de wijze waarop vermelde bepalingen geschonden worden.

De verzoekende partijen betwisten immers dat in het administratief beroepschrift geen omschrijving van hinder en nadelen zou zijn opgenomen. Onder de titel 'Procedurale voorafgaanden en ontvankelijkheid' verwijzen zij naar artikel 1, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, volgens hetwelk het beroepschrift, afkomstig van een natuurlijke persoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, op straffe van onontvankelijkheid een omschrijving van deze hinder of nadelen dient te bevatten.

Verder stellen zij dat hun administratief beroepschrift wel degelijk dergelijke omschrijving bevat en menen zij dat uit artikel 1, §1 van vermeld uitvoeringsbesluit niet blijkt dat een expliciete omschrijving van de schade vereist is.

Of dit middel ook gegrond bevonden zal worden, zal blijken uit het verdere verloop van de procedure.

Bovendien heeft deze zogenaamde onduidelijkheid over welke regelgeving zou geschonden zijn de tweede en derde tussenkomende partij niet verhinderd een repliek te formuleren op dit middel.

De exceptie kan daarom niet aangenomen worden.

Bijgevolg stelt de Raad vast dat wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO.

2.

De andere door de verzoekende partijen ingeroepen grieven zijn ofwel gericht tegen de collegebeslissing, of zijn opportuniteitsbezwaren.

Nu de bestreden beslissing een onontvankelijkheidsbeslissing is, dienen de ingeroepen middelen noodzakelijk beperkt te zijn tot en in verband te staan met de redenen van onontvankelijkheid.

In de mate dat de verzoekende partijen met hun beroep aansturen op een uitspraak van de Raad over de opportuniteit van het afleveren van een stedenbouwkundige vergunning, is het beroep inderdaad niet ontvankelijk. Gelet op artikel 4.8.1, tweede lid VCRO en artikel 4.8.3, §1, eerste lid VCRO komt het niet aan de Raad toe om een dergelijke uitspraak te doen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen roepen de schending in van artikel 1, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen. Zij overwegen het volgende:

“ ...

Het namens cliënten ingediende beroepschrift bevat wel degelijk een omschrijving van de nadelen of hinder ingevolge de bestreden beslissing. Op pagina 6 van het ingediende beroep wordt namelijk het volgende vermeld:

‘De symmetrie en de bestaande gelijkenis zal bijgevolg volledig teniet gedaan worden.

De goede ruimtelijke ordening zal dan ook geschaad worden indien de vergunning verleend aan... bij beslissing dd. 24.09.2009 van kracht blijft.’

Nergens in artikel 1, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake

stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen wordt een expliciete omschrijving van de schade. De beslissing dd. 12.11.2009 kan dan ook niet aanvaard worden.

Het beroep is wel degelijk ontvankelijk

...

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Dit standpunt kan niet ernstig genomen worden. Indien men het beroepschrift in zijn geheel bekijkt, stelt men vast dat de bewuste parafrasering zich bevindt onder de rubriek C. In uiterst ondergeschikte orde: schending “Goede ruimtelijke Ordening”

Hieruit kan men moeilijk afleiden dat de bewuste passage slaat op een omschrijving van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse regering. De bewuste passage moet eerder als een inhoudelijke argumentatie op de onregelmatigheid van de beslissing van het schepencollege worden aanzien.

Verzoekende partij heeft nadien, op 20 november 2009, een nieuw beroepschrift ingediend. Met betrekking tot de hinder of nadelen stelt het beroepschrift (zie bijlage 6, p. 6 en 7) het volgende: ‘III. Hinder en nadelen voor cliënten...’

Waar in het laatste ingestelde beroepschrift een verlies van lichtinval, met nadelen voor verwarmings- en electriciteitskosten, evenals een vermindering van woongenot door het verlies van het weidse uitzicht, alsook de mogelijkheid tot inkijk met waardevermindering voor de woning als hinder en nadelen zijn opgegeven, kan deze nadelen uit het beroepschrift van 28 oktober 2009... dat aanleiding heeft gegeven tot de bestreden beslissing, hoegenaamd niet worden afgeleid.

Het feit dat verzoekende partij deze nadelen in een latere beroepschrift wel heeft omschreven, bewijst dat verzoekende partij aanvankelijk de conclusie van de bestreden beslissing moet zijn bijgetreden.

...”

De tussenkomen partijen voegen hieraan niets wezenlijks toe. Zij stellen wel nog dat niet wordt uiteengezet op welke manier het vermeende ‘teniet gaan van symmetrie en gelijkenis’ een hinder of nadeel zou vormen voor de beroepsindieners.

De verzoekende partijen herhalen in hun wederantwoordnota hun uiteenzetting en stellen dat het feit dat de nadelen in een later beroepschrift specifiek zijn omschreven, niet bewijst dat de bestreden beslissing wordt bijgetreden.

Beoordeling door de Raad

1.

Met de verwerende partij stelt de Raad vast dat het bij de verwerende partij ingediende beroepschrift van 28 oktober 2009 dermate is opgebouwd dat eerst een feitenrelaas wordt gegeven, waarna de elementen ten gronde worden uiteengezet die volgens de appellanten moeten leiden tot een weigering van de stedenbouwkundige vergunning. Deze elementen worden onderverdeeld in ‘A. In hoofdorde (onbebouwbaarheid kavel [REDACTED])’, ‘B. In ondergeschikte orde, (schending verkavelingsvergunning)’ en ‘C. In uiterst ondergeschikte orde’ (schending Goede ruimtelijke Ordening)’. Bij C. komt de bedoelde passage omtrent de symmetrie en

gelijkenis voor, als inhoudelijke argumentatie in verband met de goede ruimtelijke ordening en de goede plaatselijke aanleg.

Het beroepschrift bevat geen afzonderlijke omschrijving van enige hinder of nadelen.

2.

In uitvoering van artikel 4.7.25 VCRO bepaalt artikel 1, §1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen (het Beroepenbesluit) dat de in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bedoelde belanghebbenden, zoals de huidige verzoekende partijen, in hun administratief beroepschrift een omschrijving moeten geven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die zij kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

De verplichte omschrijving van de mogelijke rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen is, conform artikel 1, §1, vierde lid van het Beroepenbesluit, voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid van het beroepschrift.

Uit de omschrijving van artikel 1, §1, tweede lid van het Beroepenbesluit blijkt duidelijk dat het moet gaan om persoonlijke hinder en nadelen die de beroepsindieners kunnen lijden en niet de 'hinder' voor de goede ruimtelijke ordening. Dit laatste staat trouwens niet ter beoordeling aan de beroepsindieners, maar behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid.

3.

De Raad stelt vast dat het administratief beroepschrift van 28 oktober 2009 geen concrete omschrijving bevat van mogelijke hinder of nadelen die de verzoekende partijen zouden kunnen ondervinden ingevolge de beslissing van 24 september 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem.

De loutere algemene verwijzing naar ruimtelijke hinder vertoont geen enkel individueel verband met de verzoekende partijen, en is eerder te beschouwen als een inhoudelijke kritiek op de beoordeling door het college van de verenigbaarheid van het project met de goede ruimtelijke ordening.

In het licht van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO en van artikel 1, §1, tweede lid van het Beroepenbesluit kon de verwerende partij het administratief beroepschrift van 28 oktober 2009 dan ook terecht afwijzen als onontvankelijk.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad Waregem is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] is ontvankelijk.
3. Het beroep wordt deels onontvankelijk, en deels ontvankelijk maar ongegrond verklaard.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 700,00 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 augustus 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG

Hilde LIEVENS